

Åbent brev til regeringen og folketingets partier med bemærkninger til forbud
mod snurrevodsfiskeri indenfor 3 sømil
Af Niels-Jørgen Olsen HM 323

Jeg stiller mig uforstående overfor forslaget om at forbyde snurrevodsfiskeri med fiskefartøjer > 17 meter inden for 3 sømil fra kysten og vil med denne henvendelse redegøre for mit synspunkt og påvise, at en sådan vedtagelse vil skade de meget få helårs snurrevodsfiskerier helt urimeligt.

Jeg startede med at fiske fra Thorupstrand, da jeg var 14 år. Med tiden fik jeg selv en kystbåd og samlet har jeg med udgangspunkt fra Thorupstrand fisket med en kutter mindre end 17 meter i 37 år. Så jeg har et stort kendskab til forholdene for kystfiskeri begået af både < 17 meter i Danmark. Ud af de 37 år ved Thorupstrand var jeg formand for Thorupstrand Fiskeriforening i 21 år. Optakten til Ny Regulering var jeg en del af, da jeg var kystfiskernes repræsentant i Det demensale Udvalg og Erhvervsfiskerudvalget.

Da Ny Regulering blev iværksat januar 2007, valgte jeg at investere i et andet skib og flytte mit udgangspunkt for fiskeriet fra Thorupstrand til Hanstholm. Valget faldt på et 17,94 meter langt skib med 300 HK, men på trods af et længere skib forandrede mit fiskeri sig ikke. Jeg fisker selvfølgelig fortsat de samme steder som før og jeg lander som hovedregel mine fangster hver dag, som jeg også gjorde tidligere. Den største forandring ved et længere skib bestod i bedre arbejdsforhold i forhold til arbejdsmiljøloven på dækket, bedre håndtering af fiskene i forhold til håndtering af fødevarer og en kølelast, der kunne rumme over 4 tons is frem for de 400 kg jeg medbragte på kystbåden. En anden, men absolut ikke uvæsentlig forandring var også, at jeg blev helårs snurrevodsfisker. Jeg havde med NR ikke fået tildelt en ret stor kvote af torsk og valgte at investere i de langt billigere rødspætter. Med et helårligt snurrevodsfiskeri efter rødspætter, passede min mængde af torsk, da de kun indgår i fiskeriet som en slags bifangst. Med kystbåden fiskede jeg kun med snurrevod fra april til medio oktober og brugte garn resten af året. Som tiden er gået, er det nu almindelig kendt, at snurrevodsfiskeri er skånsom overfor havets flora og fauna. Selvom jeg ikke længere fisker med en kutter < 17 m, betegner jeg stadig mig selv som kystfisker. Jeg er rundet af kystfiskeriet og det er fortsat det fiskeri jeg driver. Efter min optik kan man ikke udelukkende definere et kystfiskeri efter bådens længde.

I de år jeg fiskede med udgangspunkt fra Thorupstrand har jeg, som noget naturligt, været i konkurrence med fiskere fra havnene. Det er faktisk et vilkår for erhvervet, og jeg har aldrig set det som et problem, selvom jeg i mange år var én af de små. Mit største problem før 2007 var udelukkende om rationerne var store nok. Det burde ikke være kystfiskeriets problem i dag. Jeg havde kollegaer fra Hanstholm, Hirtshals, Bønnerup mm, som regel snurrevodsfiskere der, ligesom jeg, gerne ville fiske kystnært. Der er visse betingelser, der skal være opfyldt for at have succes med snurrevodsfiskeriet. Der skal være nogenlunde jævnt hav og ikke for megen strøm. Dette er gældende for både små og store skibe. Betingelserne for fiskeriet er de samme. Da det sikkert ikke er direktoratet eller politikerne, der har observeret, at snurrevodsfiskeriet inden for 3 sømil fra kysten er et problem for det definerede kystfiskeri, må problematikken komme fra kystfiskerne selv. Da jeg fiskede med udgangspunkt fra Thorupstrand, var mit fiskeri mængdemæssigt ikke ringere end fiskeriet var med den kutter jeg købte i 2007. Kystbåden var godt ikke så lang, men da den til gengæld var bredere, betød det, at jeg kunne anvende vodtov i samme tykkelse som de større kuttere. Min trækraft og hydraulic var af samme størrelse som på kuttere > 17 m. Jeg havde altså samme fiskerimæssige betingelser som de andre. Det jeg derimod ikke havde, var gode arbejdsforhold, men det var et valg, jeg tog. Derfor kan jeg ikke forstå, at de forholdsvis få ældre trækuttere større end 17 meter, der driver snurrevodsfiskeri og ligger for anker, skal forbydes at fiske inden for 3 sømil. En ret den slags fiskeri altid har haft. Der er langt færre skibe at konkurrere med i dag. Man fisker på en årskvot og kan tilrettelægge sit fiskeri, som det passer bedst. Ifølge NaturErhvervsstyrelsen var der i 1997 4.581 danske fiskefartøjsejere, i 2015 var tallet på 2.368. En ikke ubetydelig reduktion, så der kan faktisk ikke være spækket med snurrevodsfartøjer, som forhindrer kuttere under 17 meter muligheden for at fiske indenfor 3 sømil.

Jeg har forsøgt at pejle mig ind på hvor mange fartøjer > 17 meter det rent faktisk drejer sig om og er kommet frem til disse 9 fartøjer i hele Danmark:

E95	18,10 m	
HM 323	21,00 m	218 KW
HM447	18,26 m	169 KW

HM 423	20,35 m	219 KW
HM 95	18,20 m	139 KW
L 40	17,94 m	300 HK
L 232	19,57 m	204 HK
L 423	18,90 m	298 HK
L 620	18,30 m	162 HK

Af disse 9 kuttere er jeg kun stødt på 3, der udover mig selv fisker indenfor ½ til 3 sømil fra land i området mellem Nørre Vorupør og Skagen.

HM 323 – skipperen er fra Thorupstrand - Niels-Jørgen Olsen

HM 423 – skipperen er fra Thorupstrand

HM 95 – skipperen er fra Thorupstrand

L 40 – skipperen er fra Thyborøn

Skønt skibene er over 17 meter, er det ikke overvældende motorkraft, der er kendetegnet for dem.

Skibet jeg købte i 2007 og som i dag er registreret som L 40 er 17,94 meter langt, 5,23 meter bredt med en motor på 300 HK og til Jeres orientering kan jeg oplyse, at den nye båd som kom til Thorupstrand sommeren 2017 er 14,5 meter langt, 5,82 meter bredt med en motor på 325 HK. Hvad det ene skib har i længden, har det andet skib i bredden. Fiskerimulighederne for de to typer fartøjer er de samme. Et andet eksempel kunne være et nyt kystfiskerskib også fra 2017, der har en længde på 14,99 meter, 6 meter bredt og med en motor på 350 HK. Mit skib og de to ovennævnte har nøjagtig samme hydraulik, altså trækraft, om bord. Da det er trækraften, der er bestemmende for snurrevods fiskeriet, har alle tre skibe samme betingelser og udgangspunkt for succes.

Hvis forslaget vedtages, fratager man, uden indlysende grund, den ene fisker en fiskerimæssig rettighed, som har været gældende altid. Det må vist siges at være helt uacceptabelt og uforståeligt.

Som jeg tidligere skrev, har jeg hele mit fiskeriliv fisket kystnært, men har også drevet fiskeri og gør det stadig længere til havs i Skagerrak. Nogle år har 60 % af fiskeriet dog været inden for 3 sømil. Andre år væsentligt mindre.

Skibet jeg fisker med nu, er længere end kystbåden Mali A 85, som jeg fiskede med fra Thorupstrand, men hydraulik og trækraft er på det nuværende skib af samme dimensioner som på kystbåden. Derfor kan man heller ikke udelukkende

definere et kystfiskeri, der er baseret på et snurrevodsfiskeri, med et udgangspunkt i skibets længde. Det er et meget gammelt begreb, man tidligere brugte i forbindelse med månedskvoter.

Der må kunne skabes enighed om, at det er et tåbeligt forslag at forbyde snurrevodskuttere > 17 meter fiskeri inden for 3 sømil, det drejer sig jo kun om 9 stk. Jeg spørger mig selv, hvordan 9 gamle trækuttere, der bedriver snurrevodsfiskeri, kan fortrænge fiskerimulighederne for fiskeri med kuttere under 17 meter. Det kan simpelthen ikke være rigtigt.

Med venlig hilsen

Niels-Jørgen Olsen